

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΞΕΡΕΙΣ ΓΙΑΤΙ ΤΡΕΧΕΙΣ ;

Γναμφίβολα, στήν εποχή μας, τό κύριο στοιχείο εἶναι ἡ ταχύτητα! Τρέχουν ὅλοι καί γιά ὅλα! Καί σέ πάρα πολλές περιπτώσεις, οἱ πολλές ἀσχολίες καί ὑποχρεώσεις μας εἶναι ἡ κύρια δικαιολογία γιά νά ἀφήνουμε στήν ἄκρη, τήν σχέση μας μέ τόν Θεό. Καί ἔτσι ἀκοῦμε πολλούς νά λένε (τό λέμε καί ἐμεῖς!): "Ἐ, οἱ πολλές προσευχές καί λειτουργίες εἶναι γιά μοναχούς καί ἀσκητές. Ἐμεῖς, εἴμαστε κοσμικοί ἄνθρωποι. Ἄς κάνουμε κάτι λιγώτερο ἢ μάλλον κάτι ἐλάχιστο!

Ὅμως, ὁ Χριστός εἶναι ἡ Ζωή τοῦ κόσμου. Ἄν δέν ἔχουμε θερμή σχέση μαζί Του, δέν μπορούμε νά ζήσουμε πνευματικά. Καί φυσικά, ἕνας νεκρός - πνευματικά - ἄνθρωπος δέν αἰσθάνεται χαρά στήν ψυχή του, ἀφοῦ ἡ ψυχή του εἶναι ἤδη πνευματικά νεκρή!

Γι' αὐτό, ὅσο ἐπιτυχημένος καί ἄν εἶναι κανείς στήν ἐπίγεια ζωή του, δέν θά ἔχει χαρά καί εἰρήνη, ἄν δέν ἀγαπᾷ τόν Χριστό· ἄν δέν ἀκολουθεῖ τόν Χριστό· ἄν δέν ὑπακούει στόν Χριστό.

* * *

Ἴδου καί ἕνα παράδειγμα, στό ὁποῖο δύο νέοι ἄνθρωποι ἀντιμετώπισαν μιά ξαφνική φοβερή δοκιμασία, δοκιμασία πίστεως, μέ τόν πιό τέλειο καί ἅγιο τρόπο.

Στίς ἀρχές τοῦ 16ου αἰῶνα ζοῦσαν στήν Αἴγυπτο δύο νεαροί φίλοι: ὁ Γαβριήλ καί ὁ Κυρμιδώλης. Στήν ἀκμή τῆς νεότητος, εἰκοσάχρονοι λεβέντες, παιδιά εὐγενῶν οἰκογενειῶν, μορφωμένοι - γραμματεῖς. Κατά κόσμον, ἀπόλυτα ἐπιτυχημένοι καί εὐτυχεῖς. Ἀλλά, τό πιό μεγάλο τους χάρισμα καί πλεονέκτημα ἦταν ἡ προσήλωσή τους στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ.

Κάποιοι μουσουλμᾶνοι, ἀπό φθόνο, τούς συκοφάντησαν στόν κριτή - δικαστή ὅτι τάχα ἔβρισαν τήν θρησκεία τοῦ Ἰσλάμ. Μετά ἀπό συνοπτικές διαδικασίες, τούς ζήτησαν νά ἀρνηθοῦν τόν Χριστό γιά νά γλυτώσουν τήν ζωή τους (συνηθισμένη ἢ μέθοδος!).

Τά δύο παιδιά ξεκάθαρα εἶπαν:

-Ἐμεῖς τήν πίστη πού ἔχουμε δέν τήν ἀρνούμαστε, ἀλλά μένουμε σ' αὐτήν μέχρι τέλους. Γι' αὐτό καί τίποτε δέν μπορεῖ νά μᾶς χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Οὔτε αὐτός ὁ θάνατος.

Τά παιδιά, κυριολεκτικά τά κομμάτιασαν, καί ἔτσι ἔλαβαν τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου, στίς 18 Ὀκτωβρίου τοῦ 1522.

* * *

Ἄς ἰδοῦμε, τώρα, τήν δική μας κατάσταση;

ΤΟ ΛΥΧΝΑΡΙ

Λέγει ο άββās Όρσισίος (40ς αιώνας μ.Χ.):

Έάν ό άνθρωπος δέν φυλάξει τήν καρδιά του σωστά, ξεχνάει όλα τά λόγια του Χριστού πού άκουσε· και ζει μέ άμέλεια στήν πνευματική του ζωή. Και έτσι ό έχθρός (=ό διάβολος) βρίσκει τόπο νά σταθής στήν καρδιά του, και νά τόν νικήσει.

Όπως ακριβώς γίνεται και μέ τό λυχνάρι. Όταν έτοιμάσουμε τό φυτίλι του λυχνarioύ και βάλουμε λάδι, τό λυχνάρι ανάβει και φωτίζει. Άν όμως άμελήσουμε τήν τροφοδοσία του μέ λάδι, σιγά-σιγά έξασθενίζει ή φλόγα του· και δυναμώνει γύρω του τό σκοτάδι.

Και όχι μόνο αυτό. Μερικές φορές, τριγυρίζει τό λυχνάρι κάποιος ποντικός, πού θέλει νά φάγει τό φυτίλι. Όσο, λοιπόν, τό λυχνάρι καίει, ό ποντικός δέν μπορεί νά τό πλησιάσει. Άν όμως δεί ότι όχι μόνον δέν υπάρχει φως, αλλά ούτε ζέστη από τήν φλόγα, τότε, προσπαθώντας νά άρπάξει τό φυτίλι, άναποδογυρίζει τό λυχνάρι. Και τότε τό λυχνάρι, άν είναι από πηλό ή από όστρακο, γίνεται κομμάτια. Άν είναι από χαλκό, ή άλλο μέταλλο, λίγο τό κακό.

* * *

Ποιές είναι οι δικές μας «θυσίες» για τήν διόρθωση των άμαρτιών μας και για τό πλησίασμά μας στον Χριστό; Για παράδειγμα:

- Η πρωινή προσευχή (άπό τά συνήθη προσευχητάρια) είναι διαρκείας 5 λεπτών.
- Η βραδινή - άπογευματινή προσευχή (Μικρό Άπόδειπνο) διαρκεί 15 λεπτά τό πολύ.

Γιατί δέν τά εφαρμόζουμε; Από

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και μέ τήν ψυχή πού άμελεί στον άγώνα εναντίον των παθών. Όταν μειώνεται ό άγώνας και ή προσπάθεια, όπως στο λυχνάρι λιγοστεύει τό λάδι, τότε:

- Σιγά-σιγά ή φλόγα, ή χάρη του άγίου Πνεύματος υποχωρεί, μέχρι πού χάνεται και σβήνει.

- Τότε ό έχθρός-διάβολος, ό νοητός ποντικός, τρώγει τό πνευματικό φυτίλι, τήν προθυμία τής ψυχής και κάνει μεγάλο κακό στο σώμα μέ τήν κακία του.

Άν, όμως, ό άνθρωπος πού τά παθαίνει αυτά, έχει καλή διάθεση προς τόν Θεό, και άπλώς ξεγελάστηκε από τήν πνευματική άμέλεια και τεμπελιά, ό Θεός ως φιλόανθρωπος τόν βοηθάει:

- Του βάζει στήν καρδιά του, μνήμη τής κολάσεως· δηλ. του θυμίζει ότι κόλαση είναι χωρισμός από τόν Θεό.

- Τόν κάνει και νά ξυπνάει, και νά αγωνίζεται νά προσέχει τόν έαυτό του.

(Τό Γεροντικόν, Άββā Όρσισίου, β', έκδ. ΑΣΤΕΡΟΣ, 1981, σελ. 83)

* * *

Στήν πράξη αυτήν τήν άμέλεια και άδιαφορία για τήν πνευματική μας κατάσταση, τήν νικάμε:

1. Όταν επιμένουμε στήν προσευχή. Όταν κάνουμε τήν προσευχή μας, είτε έχουμε «όρεξη», είτε όχι!

2. Όταν επιμένουμε στήν νηστεία. Έστω και άν, προς στιγμήν, μάς πιάνει ή

πνευματική ραθυμία και τεμπελιά. Ίσως και από άγνοια για τήν τεράστια ψυχική ωφέλεια πού μας προσφέρουν. Άν αρχίσουμε από τά μικρά άγωνίσματα, αλλά μέ άπόλυτη συνέπεια, σύντομα θά αρχίσουμε νά έχουμε καρπούς πνευματικούς· παίρνοντας θάρρος από τό παράδειγμα των άγίων μαρτύρων. Όσοι πιστοί, προσέλθετε!

Άρχιμ. Ν. Κ.

ΑΚΟΜΗ ΨΑΧΝΕΙΣ;

έν υπάρχει αμφιβολία, ότι κάποτε στην ζωή σου θά απόκτησες και σύ κάτι, πού νόμιζες ότι θά σοῦ ἔδινε χαρά και εὐτυχία. Ἀλλά ἔπεσες ἔξω!

* * *

Σκέφτηκες, νά τό ρίξεις στά ταξιδάκια: μήπως και σέ αὐτά βρεῖς τήν πολυπόθητη χαρά. Μά τελικά ἔμεινες μέ τήν διαπίστωση, ὅτι οἱ πιά εὐτυχισμένες στιγμές σου, ἦσαν ἡ στιγμή τῆς ἀναχώρησης και ἡ στιγμή τῆς ἐπιστροφῆς!

Πίστεψες, ὅτι ἕνας καλός γάμος θά ἐκπλήρωνε τούς βαθύτερους πόθους σου! Βέβαια ὁ γάμος κάτι σοῦ ἔφερε! Τό παραδέχεσαι. Και τώρα, τήν ἀγάπη τοῦ συντρόφου σου τήν θεωρεῖς πιά δεδομένη! Και ἔστι, ἐπιβεβαιώνεις τά λόγια: Κανείς δέν αἰσθάνεται διψασμένος κοντά στην πηγῆ! Και σταματάει ἡ ἀναζήτηση.

Μετά, στράφηκες στά πλούτη. Και απόκτησες. Μά ἡ ζωή σου γέμισε τώρα ἀγωνία και φόβο, μήπως “γλυστηρήσουν” ἀπό τά χέρια σου! Και μείνεις μέ τά χέρια ἄδεια!

Χτύπησες, τήν πόρτα τῆς δημοσιότητας. Ἐψάξες γιά δημοσιότητα! Και ἔγινες διάσημος! Και λοιπόν; Τότε ἀνακάλυψες ὅτι ἡ δημοσιότητα δέν εἶναι παρά ἕνα μπαλάκι πού οἱ ἄνθρωποι τό κλωτσᾶνε πέρα-δῶθε! Μέ τήν δημοσιότητα, δέν εἶσαι πιά κύριος τοῦ ἑαυτοῦ σου· δέν τόν πᾶς ἐσὺ ὅπου θέλεις. Σέ πηγαίνουν!..

* * *

Όλα αὐτά τά δοκίμασες. Και ἀντί νά σοῦ βάλουν μυαλό, σέ ἔκαμαν και σοῦ

ἔφυγε και ἐκεῖνο τό λίγο πού εἶχες! Και λές:

- Ἄχ, νά εἶχα μιὰ γυναῖκα ἀκόμη! Ἄχ, νά εἶχα ἀκόμη μιὰ δουλίτσα! Ἄχ, νά μπορούσα νά πηγαινα σέ περισσότερα νυχτερινά κέντρα! Ἄχ, νά...

Και φαντάζεσαι, ὅτι τότε θά αἰσθανόσουν πιά εὐτυχισμένος. Μέ ἄλλα λόγια ἔχεις τήν πεποίθηση, ὅτι ἡ εὐτυχία βρίσκεται ἔξω ἀπό σένα! Σέ πράγματα. Και σέ πρόσωπα! Και κατάντησε ἡ ζωή σου, ἀπό λάθος σέ λάθος!

- Μέχρι πότε θά τρέχεις πίσω ἀπό ψεύτικες ἐλπίδες;
- Μέχρι πότε θά ψάχνεις;
- Μέχρι πότε;
- Μέχρι πού νά σέ βρεῖ ὁ θάνατος;

* * *

Ἐπί τέλους, κατάλαβέ το:

Ἡ ἡδονή ἔχει σχέση μέ τό σῶμα· ἡ χαρά μέ τήν καρδιά. Σέ μερικούς ἀρέσει πολύ ὁ ἀστακός! Ἄκουσες ποτέ κανένα νά λέει ὅτι ὁ ἀστακός τοῦ δίνει χαρά; Ὅχι! Γιατί; Οἱ ὑλικές ἀπολαύσεις δίνουν μιὰ εὐχαρίστηση! Ἀλλά ὄχι χαρά! Και κάτι ἀκόμη πιά παράξενο! Ἡ αὐξηση τῆς ἡδονῆς ὀδηγεῖ σέ κόρο, δηλ. στό σημείο, πού παύει πιά νά εὐχαριστεῖ και νά ἱκανοποιεῖ! Και τότε, ὅταν ἡ ἡδονή ξεπερνάει τά ὄρια, καταντάει ὀδύνη· και προκαλεῖ πόνο!

Παράδειγμα. Τό γαργάλισμα και τό κρᾶσί! Ἀντίθετα. Ἡ καλή συνείδηση και ἡ ἀλήθεια, γεμίζουν τήν καρδιά μέ χαρά πολύ βαθεία.

Και ἡ πείρα λέει, πώς ὅταν ἡ ἐπιθυμία γιά ἀπόλαυση αὐξάνει, ἡ ἱκανοποίηση πού

ἀγανάκτηση: Πάλι νηστεία; Μετά ἀπό λίγο ξεχνᾶμε τήν δυσκολία και βλέπουμε πόσο μᾶς ὠφέλησε ἡ σωματική ἄσκηση, σύμφωνα μέ τήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ.

3. Τό πιά σημαντικό, ἐπιμένοντας στην μέ ἀφοσίωση συμμετοχή μας στην

θεία Λειτουργία Κυριακῶν και μεγάλων ἑορτῶν. Εἶναι ἀπίστευτη ἡ ὠφέλειά μας ἀπό τήν παρουσία μας στόν ναό, τήν ὥρα τῆς θείας Λειτουργίας, μέ τόν Χριστό σωματικά παρόντα και ἀγιάζοντα ἡμᾶς.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Ἁγίου Ἰσαάκ Σύρου

ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΘΛΙΨΕΙΣ: ΓΙΑΤΙ;

Πότε καί γιά ποιούς λόγους ὁ Θεός ἐπιτρέπει πειρασμούς καί δοκιμασίες σ' αὐτούς πού Τόν ἀγαποῦν;

Πόσοι ἄνθρωποι, χριστιανοί καί μή, ἔχουν αὐτήν τήν ἀπορία, βλέποντας τά ὅσα συμβαίνουν στή ζωή μας!

* * *

Γιά τούς πειρασμούς, βέβαια, τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων δέν ἀπορεῖ κανεῖς! Σάν νά μήν εἶναι καί αὐτοί τέκνα τοῦ ἰδίου Θεοῦ καί Πατέρα! Καί σάν νά μή φροντίζει καί γι' αὐτούς ὁ Χριστός, μέ τόν δικό Του ἄριστο τρόπο!

Στό παραπάνω ἐρώτημα, ἀπαντᾷ ὁ ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος. Καί μᾶς δίνει τήν ἐξήγηση ἀπάντησης:

1. Ὁ Θεός ἐπιτρέπει νά δοκιμάζονται μέ θλίψεις καί ἄγιοι καί ἀγωνιστές γιά νά καταλάβουν, πόσο μᾶς βοηθάει καί πόσο προνοεῖ καί φροντίζει γιά μᾶς. Ἔτσι ἀπό τίς δοκιμασίες τῶν καλῶν καί τῶν κακῶν ἀποκοτῶν ὅλοι πνευματική σύνεση καί δέν ἐξαπατῶνται πιά ἀπό τούς δαίμονες.

2. Αὐτή ἡ «ἐκπαίδευση» θά μπο-

♦ δίνει ἡ ἡδονή λιγοστεύει. Καί τότε ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου μοιάζει μέ τό πιθάρι τῶν Δαναῖδων. Ὅ,τι καί νά τῆς ρίξεις μέσα, ἄδεια μένει!

Οἱ Δαναῖδες-λέει ἡ μυθολογία- ἦταν ἐπτὰ ἀδελφές οἱ ὁποῖες γιά κάποια κακή τους πράξη τιμωρήθηκαν. Τίς ὑποχρέωσαν νά γεμίσουν ἕνα πιθάρι χωρίς πάτο!!!

Κάτι τό ἀνάλογο εἶναι καί ὁ πόθος τοῦ ἀνθρώπου γιά ἡδονή, γιά εὐχαρίστηση, γιά ἀπόλαυση. Ὅ,τι καί νά τοῦ ρίχνεις, ἀνικανοποίητος μένει. Δέν τόν γεμίζει. Ὅλα τά ἐπίγεια, εἶναι πιθάρια χωρίς πάτο. Πιθάρια, πού δέν συγκρατοῦν νερό!

Πρόσεχε λοιπόν. Μήπως, ψάχνοντας

ροῦσε ποτέ νά γίνει χωρίς τίς θλίψεις; Ὅχι! Γιατί τότε ὁ ἄνθρωπος δέν θά ἦταν ἐλεύθερος ὅταν διάλεγε τό καλό, ὥστε νά φανῆ ἡ ἀγάπη του πρὸς τόν Θεό καί ἡ καλή του προαίρεση!

3. Μέ τίς δοκιμασίες μαθαίνει ὁ ἄνθρωπος: νά ἐπιμένει στήν προσευχή· νά φωνάζει διαρκῶς πρὸς τόν Σωτῆρα Χριστόν: Κύριε, σῶσον με· καί νά μήν ἐμπιστεύεται στίς δυνάμεις του καί στίς ἀρετές του!

* * *

Πολλές εἶναι οἱ ὠφέλειες ἀπό τούς πειρασμούς γιά ὅλους μας. Καί γι' αὐτό εἰράζονται ὅλοι:

- καί οἱ ἀγωνιστές, γιά νά προοδεύσουν στίς ἀρετές·
- καί οἱ ἀμελεῖς, γιά νά προφυλαχθοῦν ἀπό τήν ἁμαρτία·
- καί οἱ «κοιμισμένοι» πνευματικά, γιά νά ξυπνήσουν καί νά μετανοήσουν·
- καί οἱ μακράν τοῦ Θεοῦ γιά νά ἐπιστρέψουν κοντά Του·
- καί οἱ φίλοι τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἔχουν πιό πολλή παρησία καί θάρρος ἐνώπιόν Του.

(Ἀσκητικοί Λόγοι ΜΗ', σελ. 174-175, ἐκδ. Ἀπ. Βαρνάβας)

γιά τίς αἰσθησιακές ἀπολαύσεις, πού προσφέρουν τά ἐπίγεια, χάσεις τήν ἀληθινή χαρά τῆς ζωῆς, πού εἶναι: ἡ ἀλήθεια· ἡ ἀγάπη· ἡ καλή συνείδηση.

Ἀρχιμ. Α.Μ

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 1984

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010 * Ἀρ. Φύλλου 327* Ἔτος Α'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλα Θεσ/νίκης

